نيبالي

इस्लामको परीचय र त्यसका विशेषताहरू

लेखक

स्वर्गीय शैख इब्ने बाज़ रहेमहुल्लाह

التعريف بالإسلام ومحاسنه

تأليف سماحة الشيخ/

عبدالعزيز بن عبدالله بن باز

- رحمه الله -

سلطانة
Sultanah

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بسلطانة

تحت إشراف وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد

اللغة النيبالية

المملكة العربية السعودية
وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
فرع القصيم

التعريف بالإسلام ومحاسنه

تأليف :سماحة الشيخ ابن باز رحمه الله

ترجمة : أبو حماد عطاء الرحمن المد ني

مراجعة : محمد سليم ساجد المدني

इस्लामको परीचय र उसका शुभ विशेषताहरू

लेखक
स्वर्गीय शैख इब्ने बाज़ रहेमहुल्लाह

अनुवादक
अबू हम्माद अताउर रहमान
इस्लामिक सेन्टर सफरा बुरैदा अल्क़सीम
संशोधक
शैख मुहम्मद सलीम साजिद अल्मदनी

التعريف بالإسلام ومحاسنه

ترجمه للغة النيبالية : المترجم في المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالصفراء ببريدة. أبو حماد عطاء الرحمن النيبالي
الطبعة الأولى: ١٤٢٩هـ

ح مكتب الدعوة والإرشاد بالصفراء ببريدة ، ١٤٢٨ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

مكتب الدعوة والإرشاد بالصفراء ببريدة
التعريف بالإسلام ومحاسنه / مكتب الدعوة والإرشاد بالصفراء ببريدة - بريدة ، ١٤٢٨هـ
٣٢ ص ؛ ١٢ × ١٧ سم
ردمك : ٩-٩٦١-٥٨-٩٩٦٠-٩٧٨
(النص باللغة النيبالية)
١- الإسلام - مبادىء عامة أ- العنوان
ديوي ٢١٠ ١٤٢٨/٧٩٢١

رقم الايداع: ١٤٢٨/٧٩٢١
ردمك: ٩-٩٦١-٥٨-٩٩٦٠-٩٧٨

الصف والإخراج: المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالصفراء ببريدة

सब प्रशंसा अल्लाहको लागि छ, दरूद तथा सलाम होस् उसका नबी मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लममाथि अम्मा बाअ्द। अल्लाह तअलाले कुरआनमा भनेको छ :

{الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الإِسْلاَمَ دِينًا}

((आज मैले तिम्रो धर्मलाई परिपूर्ण गरिदिएँ र तिम्रोमाथि आपनो उपहार पूर्ण गरिदिएँ अनि तिम्रोलागि इस्लामलाई धर्मको रूपले रोजिएको छु)) । कुर्आनको अर्को ठाँउमा अल्लाहले भन्नु भयो : {إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الإِسْلاَمُ} آل عمران ١٩ ((निसंदेह, अल्लाको नजिक इस्लाम धर्म नै हो)) । यो पनि भनेको छ :

{وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الإِسْلاَمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ}

(जो मानिस इस्लाम धर्म बोहक कोही अरू धर्मलाई ग्रहण गर्छ भने उसको धर्म अल्लाहको नजिक कदापि स्वीकार हुँदैन) ।

तौहीदको(एकेश्वर्वाद) आस्थाबाट अल्लाहको समक्ष आत्म सम्पर्ण गरिदिनु तथा उसको नै भक्ति गर्नु, र शिर्क तथा उसको समूहबाट टाढा हुने धारनालाई इस्लाम भन्दछन् । श्रीमान मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमको आउनु भन्दा अघि अरब वासीहरूको आस्था पनि शिर्क थियो, जस्तो कि स्वर्गीय इमाम बुखारीले हजरत अबू रजा अल्

अतारदी रजियल्लाहु अन्हुबाट यो हदीस उल्लेख गर्नु भएको छ :

"كنا نعبد الحجر فإذا وجدنا حجرا هو خير منه ألقيناه وأخذنا الآخر فإذا لم نجد حجرا جمعناحثوة من تراب ثم جئنا بالشاة فحلبنا عليه ثم طفنا به"

((हामीहरूले ढुंगालाई पूजा गर्नुहुन्थ्यौं, यदि जब उस भन्दा उत्तम ढुंगा पाउनु हुन्थ्यौं भने पहिलो ढुंगालाई फ्याँकेर अर्को ढुँगालाई लिनुहुन्थ्यौं, र यदि कोही ढुंगा न मिल्यो भने माटोलाई जम्मा गरेर उस माथि बाखाको दूध हालेर उसको परिकर्मा गर्थ्यौं)) । नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमको आमन्त्रण भन्दा अघि अरब वासीहरू बाहेक अरू समुदायहरूको स्थिति कस्तो थियो उसबारेमा अल्लाह तआलाले कुरआनको कयौं ठाँउमा ब्यान गरेको छ । जस्तो कि अल्लाहको यो शुभ भनाई हो :

{وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللّهِ مَا لاَ يَضُرُّهُمْ وَلاَ يَنفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلاء شُفَعَاؤُنَا عِندَ اللّهِ}

((यिनीहरू अल्लाहको विपरित यस्ताई पूजा गर्छन् जो यिनीहरूलाई हानी तथा लाभ पुगाउनसक्दैनन्, तथा भन्नुहुन्छन् कि यी उपासीयहरू अल्लाहको नजिक हाम्रा सिफारशी छन्)) । (सूरः यूनुस आयत १८) अल्लाहले यो पनि भनेको छ :

{وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاء مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى} الزمر:٣

((जुन मानिसहरू अल्लाहको बाहेकलाई संरक्षक बनाएका छन्- आपनो यस कर्मको कारणमा भन्छन् हामी उनको

उपासना मात्र यस कारणले गर्द छौं कि हामीलाई अल्लाहको नजिक पुगाईदेउन्)) । (सूरः अज़्ज़ुमर ३)

र अल्लहको यो पनि भनाई छ :

{إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاء لِلَّذِينَ لاَ يُؤْمِنُونَ * وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءنَا وَاللّهُ أَمَرَنَا بِهَا * قُلْ إِنَّ اللّهَ لاَ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاء أَتَقُولُونَ عَلَى اللّهِ مَا لاَ تَعْلَمُونَ * قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ فَرِيقاً هَدَى وَفَرِيقاً حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلاَلَةُ إِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاء مِن دُونِ اللّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ }

((जुन मानिसहरू अल्लाहमाथि ईमान ल्याउदैनन् भने हामीले शैतानहरूलाई उनको परपरस्त बनाईदियौं । यिनीहरू जब कोही अश्लील् कर्म गर्छन् भने भन्दछन् कि आपना पुर्वजहरूलाई यो मार्गमा पाएका छौं, तथा अल्लाहले नै हामीलाई यस्तो गर्नको आदेश दिएको छ । हे मुहम्मद! उनीहरूलाई भनिदेउ कि अल्लाह अश्लील्को आदेश कहिले पनि दिदैन । के, तिमीहरू अल्लाहको नाम लिए र यस्तो कुरा गर्छौ जसको विषयमा तिमीलाई ज्ञान छैन? हे नबी, उनीहरूलाई भनिदेउ, मेरो प्रभुले सत्य र न्यायको आदेश दिएको छ, र उसको आदेश त यो छ कि प्रत्येक उपासनामा आपनो अनुहार ठीक राखौ र अल्लाहलाई नै पुकार्न गरौ उसैका लागि आपनो धर्म विशिष्ट गरौ । जस प्रकार उसले तिमीहरूलाई अहिले पैदा गरेको छ त्यसै प्रकार तिमीहरूलाई फेरि दोबारा

पैदा गर्नै छ । अल्लाहले एउटा गरोहलाई सीधो मार्ग दर्शाएको छ, दोस्रो गरोह माथि अंधकार चिप्कनु भएको छ, किनभने उनीहरूले अल्लाहको अतिरिक्त शैतानलाई आफ्नो परपरस्त बनाएका छन् र सम्झनु हुन्छन् कि हामीहरू सीधो मार्गमा हिडि रहेका छौं)) । (सूरः अल्आराफ २७-३०)

अल्लाहले यो पनि भनेको छ :

{وَجَعَلُوا لِلّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَـذَا لِلّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَـذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلاَ يَصِلُ إِلَى اللّهِ وَمَا كَانَ لِلّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاء مَا يَحْكُمُونَ}

((यिनीहरूले अल्लाहको लागि स्वयं उपजाउनु भए खेती र चौपायाहरू बाट एउटा भाग निश्चित गरेएका छन्, आफ्नो ख्याल अनुसार भन्दछन् कि यो अल्लाहको लागि छ, अनि यो अल्लाहको साझीदारहरूको लागि छ । जो भाग यिनीहरूका झूठो उपासीयको लागि हुन्छ भने अल्लाह निर पुगदैन र जो भाग अल्लाहको लागि हुन्छ, त्यो यिनीहरूका झूठो उपासीयहरूलाई पुगिन्छ, कस्तो बुरो निर्नय गर्दछन् यिनीहरू)) । (सूरः अल्अन्आम १३६)

नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमका हदीसहरू (कथन) तथा मानवीय इतिहास कारीहरूका उल्लेखहरू बाट ज्ञात हुन्छ कि नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमको आउनुभन्दा अघि संसारमा मानिसहरू विभिन्न प्रकारको शिर्कमा

(अनेकेश्वर्वाद) ग्रस्त थिए । उनीहरू भन्दा कोही मूर्ति पुजक, कोही कब्र(चिहान)पुजक, कोही सूर्य, चन्द्रमा तथा तारा अदिहरूलाई पूजा गर्दथे । नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमले उनीहरूलाई मात्र अल्लाहको पूजा गर्ने तिर आमन्त्रण गर्नु भयो, र झूठो उपासीयहरू को पूजा छोड्नको आदेश दिनु भयो ।

जस्ततो कि अल्लाहले कुरआनमा भन्नुभयो :

{قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ لا إِلَـهَ إِلاَّ هُوَ يُحْيِـي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الأُمِّيِّ الَّذِي يُـؤْمِنُ بِاللَّـهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ}

((हे नबी, भनिदेउ, कि हे मानवहरू, म तिमीहरूको लागि अल्लाहका उपदेशाक छु, जो पृथ्वी र आकाशका मालिक छ, उसको अतिरिक्त कोही इश्वर छैन, उ नै जीवन दिन्छ, उ नै मृत्यु दिन्छ, अतः अल्लाहमाथि ईमान ल्याऔ र उसको संदेष्टामाथि जो अल्लाहका आदेशहरूको आज्ञा पालन गर्छ, तिमीहरू उसको अनुयाय बनौ, आशा छ कि तिमीहरू सीधो मार्ग प्राप्त गर्ने छौ)) । (सूरः अल्आराफ १५८)

अल्लाहले यो पनि भनेको छ :

{كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِـرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ}

((हे मुहम्मद, यो एउटा किताब छ जसलाई हामीले तिम्रोमाथि अवतरित गर्यौं ताकि तिमी, मानिसहरूलाई अंध्यारोबाट निकाले र प्रकाशमा ल्यााउन् उनीहरूका प्रभुको दैवयोगबाट उस इश्वरको मार्ग तिर जो अत्यन्तै प्रभूत्वशाली र प्रशंसित छ)) । (सूरः इब्राहीम आयत १)

कुरआनको अर्को ठाउँमा अल्लाहले भन्नुभयो :

{يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِداً وَمُبَشِّراً وَنَذِيراً * وَدَاعِياً إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجاً مُّنِيراً}

((हे नबी, हामीले तपाईलाई पठायो शाक्षी दिनेवाला, शुभ सूचना दिनेवाला, तथा डराउनेवाला, अल्लाहको अनुमतिबाट त्यसको तर्फ निमंत्रण दिनेवाला, र प्रकाशमान प्रदीप बनाएर)) । (सूरः अल अहज़ाब आयत ४५-४६)

अल्लाहले यो पनि भनेको छ :

{وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ} البينة:٥

((उनीहरूलाई यसको अतिरिक्त कोही आदेश नदिईयो, कि मात्र अल्लाहको उपसना गरौ, आफ्नो धर्मलाई उसको लागि विसिष्ट गरी बिल्कुल एकाग्र भएर, र नमाज कायमगरौ अनि जकात अदा गरौ यो अत्यन्तै सही तथा दुरुस्त धर्म हो)) । (सूरः अल्बैयेना ५)

यसैप्रकार अल्लाहले यो पनि भन्यो

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ}

((हे मानिसहरू, पूजा गरौ आपनो उस प्रभुलाई जो तिम्रो एवम् तिमीहरू भन्दा अघिका मानिसहरूको पालनकर्ता छ तिम्रो बचनको आशा योही प्रकारमा हुनुसक्छ)) । सूरः अल्बकरा अयत २१

कुरआनमा यो पनि शुभ भनाई छ :

{وقضى ربك الا تعبدوا إلا إياه} الإسراء:٢٣

((तिम्रो प्रभुले निर्नय गरेको छ कि तिमीहरू उसको अतिरिक्त कसैलाई पूजा नगरौ)) । (सूरः अल्इस्रा आयत २३)

अल्लाहले ती अनेकेश्ववर्वादीहरूको बारेमा स्पष्ट गरेको छ कि उनीहरू आपनो शिर्कको बावजुद यस कुरामाथि आस्था राख्द थिए कि अल्लाह नै हाम्रो पालनकर्ता, जन्मदाता हुन् र अल्लाह बाहेक अरू उपासीयहरूलाई यसले पूजा गर्छौं किनकि ती हाम्रो एवम् अल्लाहको बीच माध्यस्थ छन् । जस्तो कि अल्लाहले भन्नुभयो :

{وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللهِ مَا لا يَضُرُّهُمْ وَلا يَنفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلاء شُفَعَاؤُنَا عِندَ اللهِ}

((अल्लाहको अतिरिक्त ती वस्तुहरूलाई पूजा गर्छन् जुन कोही लाभ तथा हानी पुगाउन सक्दैनन्, उनीहरू भन्छन् कि यी उपासीयहरू अल्लाहको नजिक हाम्रो सिफारिसी छन्)) । (सूरः यूनुस आयत १८)

यसै प्रकार अल्लाहको यो पनि भनाइ छ :

{قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ والأَبْصَارَ وَمَن يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيَّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَن يُدَبِّرُ الأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللهُ فَقُلْ أَفَلا تَتَّقُونَ}

((उनीहरू सित सोधनुस! कि आकाश तथा पृथ्वीबाट तिमीहरूलाई आहार को दिन्छ? सुन्न र हेर्नको शक्ति कस्को अधिकारमा छ? को, निर्जीवबाट सजीवलाई र सजीवबाट निर्जीवलाई निकाल्छ? को, यस जगत-व्यवस्था को युक्ति गर्छ? उनी हरू अवश्य जावाफ दिन्छन् कि अल्लाह । भनिदिनुस, फेरि तिमीहरू अल्लाहसित किन डाउदैनौ?)) । (सूरः यूनुस आयत ३१)

यो पनि भनाई छ : {وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ}

((र यदि तिमी, उनीहरूलाई सोधौ कि कसले यिनीहरूलाई पैदा गरेको छ भने यिनीहरू स्वयं भन्छन् कि अल्लाहले । फेरि कहाँ बाट धोखा खाईरहेक छन्?)) । यस भावका कुरआनमा धेरै जसो शलोकहरूछन् ।

श्रीमान् मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लम सम्पूर्ण संसारका मानिसहरूको लागि अल्लाहका अन्तिम संदेष्टाको रूपमा आउनु भयो ताकि समस्त मानवलाई अनेकेश्वर्वाद तथा नास्तिक्ताको अंधकारबाट निकालेर मानतथा एकेश्वर्वादको प्रकाशमा हिडाउन् । यो महान धर्म इस्लाम पाँच वटा स्तंभमाथि कायम छ । जस्तो कि सही हदीसमा हजरत अब्दुल्लाह बिनउमर रजीयल्लाहुअन्हुमाले नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमबाट यो हदीस ब्यान गर्नु भएको छ-

" بني الإســلام على خمس شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله و إقــام الصلاة وإيتاء الزكاة وصوم رمضان وحج البيت"

((इस्लामको जग पाँचवटा स्तम्भमाथि आधारित छ । यस कुराको साक्षी दिनु कि अल्लाहको अतिरिक्त कोही साँचो उपास्यछैन तथा मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लम अल्लाहको संदेशवाहक र भक्त हुन्, नमाज पढनु, जकात दिनु, हज्ज गर्नु, रमजान महीनाको ब्रत बस्नु)) ।

पहिलो स्तंभः- एकेश्वर्वादमाथि आस्था राख्नु तथा मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमलाई अल्लाहको उपदेशक मान्नु । मात्र जिब्राबाट भन्नु काफी हुँदैन बरू यसको अर्थ तथा विवरण बमोजिम कार्य गर्नु अनिवार्य हुन्छ अनि नबाी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमको सून्नत अनुसार सबै सुकर्मलाई अल्लाहको लागि विसिष्टगर्नु । यो आस्था माँग गर्छ कि अल्लाह सँग मुहब्बत, र उसका उपदेशक मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लम सँग मुहब्बत गर्नु अनिवार्य हुनुर्पछ, र यो मुहब्बत माँग गर्छ कि मात्र एउटा अल्लाहको पूजा हुनुपर्दछ, तथा नबी सल्लललाहु अलेहे वसल्लमको सिद्धान्त बमोजिम कार्यरत हुन् । जस्तो कि कुरआनमा अल्लाहले भनेको छ :

{قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ} آل عمران: ٣١

((हे नबी, उनीहरूलाई भनिदेउ! कि यदि वास्तवमा तिमीहरू अल्लाह सँग प्रेम गर्छौ, भने मेरो अनुसरण गर

अल्लाह तिमीहरू सँग प्रेम गर्नेछ । र तिम्रो पापहरूलाई क्षमा गरिदिन्छ)) । (सूरः आले रुम्रान आयत ३१) एक अर्को ठाउँमा अल्लाह भन्छ :

{وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانتَهُوا }الحشر:٧

((रसूल -संदेष्टा- जो आदेश तिमीलाई दिन्छन् उसलाई पालन गर र जस वस्तुबाट तिमीलाई मनाही गरुन् उसबाट टाढा बस)) ।(सूरः अल्हश्र आयत ७)

नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमले भन्नुभयो :

"ثلاث من كن فيه وجد بهن حلاوة الإيمان أن يكون الله ورسوله أحب إليه مما سواهما "

((जस मानिसमा तीन चीज पाईन्छन् भने उसले ईमानको मिठास् पायो, अल्लाह तथा उसको संदेष्टा संसारका सबैवस्तुहरूबाट प्रियतम होउन्)) । र नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमले यो पनि भनेको छ :

"لا يؤمن أحدكم حتى أكون أحب أليه من والده وولده والناس أجمعين .

((तिमीभन्दा माध्य कोही मानिस पूर्ण रूपले ईमानवाला हुनसक्दैन जबसम्म कि म उसको नजिक उसका माता, पिता, अनि संतानहरू तथा समस्त मानिसहरू भन्दा प्रियतम नभइजाउ)) ।

दोस्रो स्तंभ नमाज़ः- लाइलाह इल्लल्लाहको स्वीकार पछि नमाजलाई कायम गर्नुहो, किनभने यो इस्लाम धर्मको एउटा महत्वपूर्ण स्तंभ छ, र महाप्रलयको दिन

मानिसहरूबाट सबैभन्दा पहिले लेखाजोखा नमाजको बारेमा नै हुनेछ, यदि यस लेखाजोखामा सफलता प्राप्त भयो भने अरू लेखाजोखामा पनि सफलता प्राप्तहुन्छ, र यदि यसमा असफल भयो भने सबै कर्म नष्ट हुनाले मानिस नुक्सानमा रहिन्छ । नमाजलाई उसका टोकिएका समयहरूमा अत्यन्त आदरनीय पूर्ण तरीकाबाट पढनु अनिवार्य छ । अल्लाहले कुरआनमा भन्नु भयो :

{إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا} النساء١٠٣

((नमाज वास्तवमा यस्तो अनिवार्य कार्य हो जो समयको पाबन्दी साथै ईमानल्याउने मानिसहरू माथि आवश्यक भएको छ)) । (सूरः अन्निसा आयत १०३) र अल्लाहले हामीहरूलाई नमाजको हेफाजत गर्नको आदेश दिएको छ

{حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ} البقرة٢٣٨

((नमाजहरूलाई हेफाजत गरौ, विशेष रूपामा उस नमाजलाई जसमा अरू उपासनाका गुणहरू समाहित् छन् अल्लाको सामुन्ने यस प्रकार उभनुहोस् जस्तै अज्ञाकारी दास उभनुहुन्छ)) । (सूरः यूनुस अल्बक़रा आयत २३८)

जो मानिस् नमाजलाई ढिलो सुस्ती सँग पढने गर्छ भने अल्लाह उस बारेमा कठोर हप्की कुरआनमा सुनाएको छ जस्तो कि उसको भनाई छ :

{فَخَلَفَ مِن بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا}

((फेरि अल्लाहका भक्तहरूपछि उनको उत्तराधिकारी यस्तो मानिसहरू भए जुन नमाजलाई गुमाए तथा आत्मको इच्छापुर्तिहरूमा लागनथाले अतः गुमराहीको परिणामले उनीहरूलाई सजायको सामना गर्नुपर्दछ)) ।

(सूरः मरयम आयत ५९)

अर्कोठाउँमा अल्लाहले भन्नुभयो :

{فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَن صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ}

((तबाही छ ती नमाजीहरूको लागि जो आफ्नो नमाजबाट अलसी हुन्छन्)) ।(सूरः अल्माऊन)

एउटा हदीसमा हजरत जाबिर बिन अबदुल्लाहबाट उल्लेख छ कि रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमले भन्नुभयो : " إن بين الرجل وبينِ الشرك والكفر ترك الصلاة " ((बन्दा (भक्त) र कुफ्र (अवज्ञा) मा विभाजन रेखा नमाज छोडनु नैहो))।

तथा हजरत बुरैदह रजियल्लाहु अन्हुले गरेको रेवायतमा छ

"العهد الذي بيننا وبينهم الصلاة فمن تركها فقد كفر "

((ईमान र कुफ्रमा फरक नमाजलाई छोडनु नैहो)) ।

मस्जिदमा समूह सँग नमाज पढनु अनिवार्य छ किनभने यसको महत्व हदीसमा यस प्रकार ब्यान छ कि नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमले भन्नुभयो :

"عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما قال قال رسو ل الله صلى الله عليه وسلم الصلاة جماعة أفضل من صلاة الفذ بسبع وعشرين درجة "

((जमाअत् सँग नमाजपढनु एक्लै नमाज पढनु भन्दा सत्ताईस श्रेणी अगाडि छ)) ।

एक चोटि रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमले यो इच्छा व्यक्त गर्नु भयो कि ती मानिसहरूको घरमा आगो लगाउनु पर्दछ जुन मस्जिदमा जमाअत् सँग नमाज पढनको लागि उपस्थित हुँदैनन्)) ।

र नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमले यो पनि भन्नु भयो :

" من سمع النداء فلم يأت فلا صلاة له إلا من عذر "

((जसले आजान सुने पछि बिना केही कारणले मस्जिदमा नमाज पढेन भने उसको नमाज हुँदैन)) ।

उपरोक्त हदीसहरूबाट जमाअत् सँग नमाज पढनको महत्व बिल्कुलै स्पष्ट छ। नमाजमा स्थिर्ता तथा इख्लास राख्नु अल्लाहको नजिक नमाज स्वीकार हुनको एउटा महत्वपूर्ण कारण छ । जस्तो कि कुरआनमा अल्लाहले भन्नु भयो :

{قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ. الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ} المؤمنون ١/٢

((निश्चयनै, सफलता पाएकाछन् ईमान ल्याउने मानिसहरू जो आफ्नो नमाजमा विनम्रता इख्तेयार गर्नुहुन्छन्)) । (सूरः अल्मूमेनून आयत १-२)

नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमले एउटा व्यक्तिलाई फेरि नमाज दोहरियानको आदेश दिनु भयो जसले इत्मेनान सँग नमाज न पढेको थियो ।

इस्लाममा नमाज मुसलमानहरूको बीच संगठित तथा बराबरीको शिक्षा दिन्छ एक अर्कोमा कोही विभाज हुँदैन, सबै व्यक्ति एउटै काअ्बातिर अनुहार गरी नमाज पढ्छन्, नमाजमा नमाजीहरू संतुष्टी पाउँछन् तथा आफ्नो आँखामा ठन्डक् जस्तो कि नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमले भन्नु भयो- " وجعلت قرة عيني في الصلاة "
(नमाजमा मेरो आँखाको लागि ठन्डक् बानईए को छ) । नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लममाथि जब कोही समस्या आउँद थियो भने छिटै नमाजको लागि जानुहुन्थ्यो, किनभने अल्लाहले कुरआनमा भनेको छ :

{وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلاَةِ}البقرة : ٤٥

((धैर्य तथा नमाजबाट मदद् लेउ))(सूरः अल्बक़रा आयत ४५)
नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लम, हजरत बेलाल्लाई आदेश दिनु हुन्थ्यो

"يا بلال أرحنا بها"

((हे बेलाल्, हामीलाई नमाजबाट आराम पुगाउन्)) । किनकि नमाजमा मुसलमानहरू अल्लाहको सामुन्ने उभ नुहुन्छन् यसैले हृदयलाई आराम मिल्छ र आत्मालाई

संतुष्टी मिल्छ तथा पुरै जीवन अल्लाहको लागि विनम्रहुन्छ ।

तेस्रो स्तंभ जकातः- यसलाई अल्लाहले धनी मुसलमानहरूमाथि अनिवार्य गरेको छ, जकात कुनै कर, जरिवाना, वा सरकारी माँगहोईन, बरू यो नमाज रोजा जस्तै एउटा उपासना हो । यो अल्लाहको समाण्यता हासिल् गरिनेको साधन् हो । यसको पालन गर्नुमा वा अदा गर्नुमा उपकार तथा घमन्डको भावना राख्नु पर्दैन नत आफुलाई ठूलो ठान्नु पर्छ बरू यस प्रति विनम्र हुनुपर्दछ । जकातका व्यक्तिहरुको खोजी स्वयं गर्नुपर्दछ किनकि अल्लाहले धनीमाथि कृपा गरेको छ यसैले धन दौलत अल्लाहको हो, मानिसको होइन । जस्तो कि अल्लाहले कुरआनमा भनेको छ-

{ وَآتُوهُم مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ }

((उनीहरूलाई उस धन बाट धर्मदाय गर जो अल्लाहले तिमीहरूलाई दिएको छ)) । (सूरः अन्नूर आयत ३३)

अर्को ठाउँमा यो शुभ भनाई छ :

{آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُم مُّسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَأَنفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ}

((ईमान ल्याऔ अल्लाह तथा उसका पैगम्बरमाथि, र खर्चा गरौ उनीहरूमाथि उस धनबाट जसमाथि अल्लाहले तिमीहरूलाई प्रतिनिधि बनाएको छ । अतः तिमीहरू माध्ये

जो मानिस ईमान ल्याएको छ तथा धनलाई अल्लाहको मार्गमा खर्चा गर्छ भने अल्लाहको नजिक उनीहरूको लागि महा प्रतिदान छ)) । (सूरः अल्हदीद आयत ७) यसको महत्वको मद्देनजर हजरत अबू बक्रले अरबका ती मानिसहरूसँग युद्ध गर्नु भयो जो नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लम को देहान्तपछि जकात दिनु बन्द गरेका थिए, र हजरत अबू बक्रले यो आदेश प्रस्तुत गर्नु भयो :

"والله لأقاتلن من فرق بين الصلاة والزكاة"

((अल्लाहको कसम, म अवश्य उनीहरूसँग युद्ध गर्छु जो नमाज तथा जकातको अनिवार्यतामा विभाजन गरिरहेका छन्)) । सम्पूर्ण सहाबाले अबू बक्र रजियल्लाहु अनहुको विचारलाई उचित ठहराउँदै यस युद्धमा समर्थण गर्नु भयो । अल्लाहले कुरआनमा ती मानिसहरूलाई आफ्नो यातनाको चुनौती दिएको छ जुन आफ्नो धन-मालमा जकात निकाल्दैनन्, जस्तो कि अल्लाहले भन्नुभयो :

{وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلاَ يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ}

((दुःखदायिनी यातनाको सुसमाचार ती मानिसहरूलाई सुनाई देउ जुन सुन तथा चाँदीलाई एकत्र गरी राख्छन् र अल्लाहको मार्गमा खर्चा गर्दैनन्)) । (सूरः अत्तौबा आयत ३४) वर्षमा एक चोटि मुसलमानको धनमा जकात अनिवार्यछ, खेती अथवा बगैचाको साल त्यस समय पूरा मानिएको छ

जब फसल पाक्नेछ, तथा जकातका हक्दार व्यक्तिहरूलाई दिनुपर्दछ तिनीहरू आठ प्रकारका छन्। जस्तो कि कुरआनमा उल्लेख छन् :

{إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاء وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللّهِ}

((सदका वास्तवमा गरीब-गुरुवा तथा मोहताजहरूको लागि छ, जुन मानिसहरू जकातको ओसूलीमा नियुक्त छन्, र ती मानिसहरूको लागि जुन का ह्रदयहरूलाई परचाउन अभिष्टहुन् र बन्दी भएका मानिसहरूको मुक्ती गराउनमा, ऋणको बोझ तल दबिएका मानिसहरूको सहायता गर्नुमा, अल्लाहको मार्गमा, मुसाफिरहरूको दाया दर्शनमा यो एउटा अनिवार्य पालनीय आदेश अल्लाहबाट छ)) । (सूरः अत्तौबा आयत ६०)

चौथो स्तंभ रमजानको रोजाः-

यस बारेमा अल्लाहले भन्नु भयो :

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ}

((हे ईमान ल्याएका मानिसहरू, तिम्रो लागि ब्रत अनिवार्य गरिदिईयो जस प्रकार तिमी भंन्दा पहिले अनुयायहरू को लागि अनिवार्य गरिएको थियो । यसबाट आशा छ कि तिमीहरूमा धर्म परायणताको गुण पैदा हुन्छ)) ।(सूरः अल्बक़रा १८३)

ब्रत बस्ने मानिस ब्रतको स्थितिमा जायज वस्तुहरूको प्रयोग गर्नुबाट पनि बच्नुहुन्छ, रोजामा स्वास्थीय फायदा हरूको अलावा आत्मीय फायदाहरू पनि छन्, रोजा वस्ने मानिस गरीब गुरुवाको स्थिति याद राख्छ कि उनीहरू कस प्रकारको दुःख ,तकलीफमा आपना जीवन व्यतित गरिरहेका छन् जस्तै, अफरीका का अधिकांश क्षेत्रमा बसिरहेका मानिसहरू ।

अरू महीनाको विपरित रमजानको महीना धेरै उत्तम छ, किनभने योही महीनामा कुरआन अवतरण भएको छ । जस्तो कि अल्लाहले भन्यो :

{شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِيَ أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ}

((रमजान नै त्यो महीना हो जसमा कुरआन अवतरण भयो, जो मानवहरूको लागि सर्वथा मार्ग छ, र यस्तो स्पष्ट शिक्षाहरूमा आधारित छ जो सीधो मार्ग दर्शाउन र सत्य तथा असत्यको माध्यम विभाजन गर्दछन्)) ।(सूरः अल्बक़रा आयत १८५) रमजान महीनामा एउटा यस्तो रात्री पाईन्छ जो हजार महीना भन्दा उत्तम छ जस्तो कि अल्लाहले भन्यो :

{إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ. وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ. لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ}

((यस कुरआनलाई हामीले कद्रको रात्रीमा अवतरित गरेका छनौं । तिमीलाई के थाहा कि कद्रको रात्री के छ?

कद्रको रात्री हजार महीनाहरू भन्दा अधिक उत्तम छ)) ।(सूरः अल्कद्र आयत १- ३)

सिष्टाचार, आदर, अल्लाहसँग प्रेम तथा संयमी हृदयबाट ब्रत बस्नुमा गत एक सालका पापहरूलाई अल्लाह तआला क्षमा गरिदिन्छ जस्तो कि हजरत अबू हुरैरह रजियल्लाहु अन्हुले नबी सल्ल्ल्लाहु अलैहे वसल्लमबाट यो हदीस नक्ल गर्नु भयो :

" من صام رمضان إيمانا واحتسابا غفر له ما تقدم من ذنبه ،و من قام رمضان إيمانا واحتسابا غفر له ما تقدم من ذنبه، ومن قام ليلة القدر إيمانا واحتسابا غفر له ما تقدم من ذنبه

((जसले ईमान तथा नेकीको आशासँग रमजानको ब्रत बस्यो उसका गत एक सालको पाप अल्लाह क्षमा गरिदिन्छ, जसले ईमान तथा नेकीको आशाले रमजानमा उपासना गरियो भने अल्लाह उसको गत सालका पापहरू क्षमा गरिदिन्छ, जसले ईमान तथा नेकी कोआशाले कद्रको रात्रमिा अल्लाहको उपासनामा जागरण गरियो भने अल्लाह उसका गत एकसालका पापहरूलाई क्षमा गरिदिन्छ)) ।

रोजाको हालतमा खान, पीनको अलावा प्रत्येक अबैध वस्तु तथा कुराकानीबाट बच्नु अनिवार्य छ । चुगली, निन्दोचर्चा, झूठ तथा गाना आदि बाट बच्नु पनि अनिवार्य छ । बरू रोजाको हालतमा कुरआनको पाठ,

अल्लाहको जिक्र-ध्यान- सदका, धेरै भन्दा धेरै अल्लाहका उपासनाहरू गर्नु सुन्नत मानिएको छ ।

पाँचवौं स्तंभ, हज्जः- अल्लाहले भन्नुभयो :

{وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا}

((मानिसहरूमाथि अल्लाहको यो हक छ कि जसलाई मक्कासम्म पुगने सामर्थ्य प्राप्त हुन् भने यस पवित्र घर का हज्ज गरोस्))। (सूरः आले इम्रान आयत ९७) जीवनमा एक चोटि हज्ज गर्नु अनिवार्य हुन्छ तथा उम्रा पनि । बालिग सामर्थ्यवान, आजाद, बुद्धिमान मुसलमानमाथि अनिवार्य छ । यदि बच्चाले हज्ज तथा उम्रा गर्नुभयो भने सही हुन्छ तर अनिवार्य खत्म हुँदैन बालिग भए पछि यदि उसले सामर्थ्य प्राप्तहुन्छ भने फेरि हज्ज गरून् । महिला वर्ग मुहिरमको बेगैर हज्ज गर्दैनन् किन भने नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमले मनाही गरेको छ कि कोही महिला बिना मुहरिम कुनै प्रकारको भ्रमण गरून् ।

हज्जको माध्यमले विश्वका सम्पूर्ण मुसलमानहरू एक ठाउँमा एकत्र हुन्छन्, एकै प्रकारका लुगा पहिर्छन् एकै ठाउँमा उपासना गर्छन् सानो ठूलो धनी निर्धन, कालो सेतो मान्छेहरूमा कोही विभाजन छैन सबै बराबर छन् । जस्तोकि अल्लाहले भन्नुभयो :

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوباً وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ}

((हे मानिसहरू, हामीले तिमीहरूलाई एक पुरुष र एक स्त्रीबाट पैदा गरेका छौं, फेरि तिम्रो जाती अनि वंशहरू बानाईदियौं ताकि एक अर्कालाई पहिचान गरौ । वास्तवमा अल्लाहको दृष्टिमा तिमीहरूमा सबै भन्दा प्रतिष्ठित् त्यो छ जो तिमीहरूमा सबै भन्दा संयमी छ)) (सूरः अल्हुज्रात आयत १३) । हज्जे मबरूरको बदला स्वर्ग नै हुन्छ जस्तो कि बुखारी तथा मुस्लिमामा हजरत अबूहुरैरह रजियल्लाहु अनहुबाट उल्लेख छ कि नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमले भन्नु भयोः

" العمرة إلى العمرة كفارة لما بينهما والحج المبرور ليس له جـزاء إلا الجنـة"

((एक उम्रह दोस्रो उम्रहसम्म हुने पापहरूको लागि प्रस्चीत हुन्छ तथा हज्जे मबरूरको बदला स्वर्ग नै छ)) । अर्को हसदीसमा नबी सल्लललाहु अलेहे वसल्लमले भन्नुभयो- "من حج لله فلم يرفث ولم يفسق رجع كيوم ولدته أمه" ((जसले हज्ज गरियो अतः हज्जमा उसले आफ्नी स्वासनीसँग लसफस नगर्यो र नकसैलाई गाली गोफ्ता दियो भने त्यो मानिस हज्जपछि यस्तो भईहाल्छ जस्तो कि अहिले उसको जन्म भएको छ)) ।

इस्लामका पाँचवटा स्तंभहरूको अलावा अरू अत्यन्तै महत्वपूर्ण कार्यहरू छन् जुन संपुर्ण मुसलमानहरूको लागि अनिवार्य छन् जस्तै भलाईको आदेशदिनु तथा

बुराईबाट रोक्कनु । यसोहुनाले अल्लाह तआला मुसलमान समुदायलाई उत्तम समुदाय बताएको छ कुरआनमा शुभ भनाई छ :

{كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ }

((अब संसारमा उत्तम समूह तिमीहरू छन् जसलाई मानवहरूको मार्गदर्शण र सुधारको लागी मैदानमा उतारिएको छ । तिमीहरू भलाईको आदेश दिन्छौ र बुराईबाट रोक्ने गर्दछौ र अल्लाहमाथि ईमान राख्छौ)) (सूरः आले इम्रान आयत ११) । केही इस्लामी विद्वानले भनेको छ कि भलाईको आदेश दिने र बुराईबाट रोक्कने व्यक्ति मानवमा सबै भन्दा उत्तम छ ।

इस्लाममा जेहाद -धर्मयुद्ध-को पनि धेरै महत्व छ किनभने यसमा मुसलमानहरूको प्रतिष्ठा तथा अल्लाहको आदेशको बुलन्दी हुन्छ र इस्लामी क्षेत्र शत्रुहरूको आक्रमणबाट सुरक्षित रहिन्छ । हदीसमा यसको महत्वको बारेमा अबदुल्लाह बिन उमर रजियल्लाहु अन्हुमा रेवायत गर्दछन् कि नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमले भन्नुभयो :

" أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إلـه إلا الله وأن محمدا رسول الله ويقيموا الصلاة ويؤتوا الزكاة فإذا فعلوا ذلك عصموا مني دماءهم و أموالهم إلا بحق الإسلام وحسابهم على الله"

((अल्लाहले मलाई आदेश दिएको छ कि मानिसहरूसँग त्यस बेलासम्म युद्ध गरुं जबसम्म कि यस कुराको साक्षी न देउन् कि अल्लाहको अतिरिक्त कोही साँचो पूजनीय छैन र मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहेवसल्लम अल्लाहका उपदेशक हुन्, नमाज पढदागरुन् जकात देउन् गरौं । जब यी कार्यहरूमा आधारित भए भने उनिहरूसगँ युद्धगर्नु हराम छ)) । मुस्नद अहमदमा र त्रिमिजीमा मुआज बिन जबल रजियल्लाहु अन्हुबाट उल्लेख छ कि नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमले भन्नुभयो :

" رأس الأمر الإسلام وعموده الصلاة وذروة سنامه الجهاد في سبيل الله "

((कार्यको जग इस्लाम छ उसको खामो नमाज छ उसको बुलन्दी अल्लाहको मार्गमा जेहाद छ)) । हजरत अबू बक्र रजियल्लाहु अन्हु जब मुसलमानको प्रतिनिधी नियुक्त भयो भने आपनो पहिलो भासणमा भन्नु भयो :

"لا يدع قوم الجهاد في سبيل الله إلا ضربهم بالذل"

((जब मुसलमान अल्लाहको मार्गमा जेहाद गर्नु छोडिन्छ भने अल्लाह उसलाई अपमानित बनाई दिन्छ)) ।

जेहादको उद्देश्य न्याय कायम गर्नु तथा अत्याचारीलाई खत्मगर्नु र अल्लाहको सिद्धान्तलाई लागु गर्नु अनि इस्लामी क्षेत्रहरूलाई दुश्मनको आक्रमणबाट बचाउनुको लागि नैहो । इस्लामधर्म प्राकृति धर्महो, नबी सल्लल्लाहु

अलैहे वसल्लम भन्दा पहिलेका संदेष्टाहरूले आपनो समुदायलाई इस्लाको आमन्त्रण दिनुभए । जस्तो कि कुराअनामा अल्लाहले एउटा महान् संदेष्टा श्रीमान् इब्राहीम अलैहिस्सलामको बारेमा भनेको छ :

{وَمَن يَرْغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلاَّ مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ * إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ * وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلاَ تَمُوتُنَّ إَلاَّ وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ }

((इब्राहीमको सिद्धान्तबाट नफरत गर्ने व्यक्ति त्योहो जसले स्वयं आफुलाई मुर्खता र अज्ञानमा ग्रस्त पारेको छ यसको अलावा यस कर्मलाई को गर्नुसक्छ? इब्राहीम त त्यो व्यक्ति हो जसलाई हामीले संसारमा आपनो कार्यका लागि नियुक्त गरेका थियौं र प्रलोकमा उसको तथ्य महा उत्तम व्यक्तिहरूमा हुन्छ । उसको स्थिति यो थियो कि जब उसका प्रभुले उसलाई भन्यो आज्ञाकारी भइजाउ उसले तुरन्तै भन्यो म जगतका स्वामीको अज्ञाकारी भए । यसै मार्गमा हिड्नको आदेश उसले आपना संतानहरूलाई दियो र यसको वसीयत याकूबले आपना संतानहरूलाई गर्यो उसले भनेको थियो कि हे मेरा संतान, अल्लाहले तिम्रो लागि यस धर्मलाई पसन्द गरेको छ । अतः मृत्युहुनसम्म मुसलमान भई रहौ)) । (सूरः अल्बक़रा आयत १३०- १३२)

अल्लाह तआलाले मुहम्मद सल्ललाहु अलैहेवसल्लमलाई इस्लाम धर्मको उपदेशक बनाएर संसारमा पठायो, त्यसवेला यहूदी एवम् ईसाई समुदायहरू दुशकर्म र शिर्कको अंधकारमा थिए किनभने उनीहरू आत्माको इच्छापुर्तिका लागि धार्मिक किताब तौरात र इन्जीलमा हेर फेर गरी शक्कललाई विगार्नु भएका थिए । यसोहुनाले यहूदी तथा ईसाईहरू पनि अरू नास्तिक एवम् मुश्रिरकहरू जस्तै मुहम्मद सल्ल्लाहु अलेहेवसल्लमको आलोचना गर्नुमा अगाडि अगाडि थिए, जबकि यहूदीहरूलाई यो कुरा राम्रोसँग थाहा थियो कि मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लम अल्लाहका अन्तिम उपदेशक हुन् । उसमाथि ईमान ल्याउनु सबैका लागि अनिवार्य छ किनभने मुहम्मद सल्ललाहु अलेहेवसल्लम का शुभ सूचनाहरू उनीहरूको किताबमा उल्लेख थिए जस्तो कि अल्लाहले कुरआनमा भन्नु भएको छ :

{الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ}

((यहूदी एवम् ईसाईहरू मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहेवसल्लमलाई यस प्रकार पहिचान्छन् जस्तो आफ्नो संतानलाई पहिचान्नुहुन्छन)) । (सूरः अल्बकरा आयत १४६)

सही हदीसमा अबू हुरैरह रजियल्लाहु अन्हु रेवायत गर्दछन् कि नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमले भन्नु भयो :

"والذي نفس محمد بيده لا يسمع بي أحد من هـذه الأمـــة يهـودي ولا نصراني ثم يموت ولم يؤمن بالذي أرسلت به إلا كان من أصحاب النار "
((मुहम्मदको ज्यान जसको हातमा छ उसको कसम, यस समुदायका यहूदी एवम् क्रिश्चियनलाई मेरो उपदेश पुगियो, अतः मेरो माथि ईमान ल्याए बिना उसको देहान्त भयो भने त्यो व्यक्ति नर्कमा जान्छ)) । यसैले जब नबी सल्लललाहु अलेहे वसल्लम मदीनामा बसोबास गर्नुभयो भने त्यस बेला संसारका सबै राजाहरू तिर इस्लामी आमन्त्रण पत्र पठाउनु भयो जसमा उल्लेख गर्नु भयो कि अल्लाहका धर्म इस्स्लामलाई स्वीकार गरौ । नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमका दूत रिबअी बिन आमिर रजियल्लाहु अन्हुले फारस देशका कुनै हाकिम को यस प्रश्न- कि तिमीहरू को छौ?- को उत्तर आफ्नो यस संक्षेप्त कुरामा दियो :

"نحن قوم ابتعثنا الله لنخرج من شاء من عبادة العباد إلى عبادة الله وحده، ومـن ضيق الدنيا إلى سعة الدنيا والآخرة، ومن جور الأديان إلى عدل لإسلام"
((हामीहरू यस्तो समुदाय छौं अल्लाहले हामीलाई उठाएको छ कि मनुष्यलाई मनुष्यको पूजा गर्नबाट नकिालेर एक अल्लाहको उपासनामा लगाऔं र संसारको संकीर्णनाबाट निकालेर संसार एवम् प्रलोकको प्रसन्नतामा लगाऔं, र धर्महरूको अत्याचारबाट इस्लामको न्यायमा ल्याऔं)) । यो अन्तिम धर्म इस्लाम

संसारको लागि ईश्वरीय धर्म हो जो सबै कुराहरूलाई असली पासंगमा राखेको छ र मानवलाई सही मार्ग दर्शाउँ छ । एक अल्लाहमाथि ईमान ल्याउनु तथा एकेश्वरवाद्को आस्थामा हुनको आदेश दिन्छ, अल्लाहका सम्पूर्ण संदेष्टाहरूमाथि ईमान ल्याउनु, तौहीदको आमन्त्रण दिनु जस्तै कि संदेष्टाहरूले मानवहरूलाई दिनु भएका थिए।

यहूदी एवम् ईसाईहरूका विचारको बेगलै विचारमा इस्लाम आयो किनभने यहूदीहरूले आफना संदेष्टाहरूलाई हत्या गर्नुहुन्थे तथा ईसाईहरूले आफना संदेष्टाहरूलाई ईश्वर सम्झेर पूजा गर्नथाले । इस्लाम धर्मले सत्यलाई सत्य गरी झूठोलाई खत्म गर्यो । यसको सिद्धान्तमा न धेरै सख्ती छ न अत्यन्तै छूट। अल्लाहले मुसलमानहरूको बारेमा कुरआनमा भनेको छ :

{وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطاً لِّتَكُونُوا شُهَدَاء عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدا}

((यसै प्रकार हामीले तिमीहरूलाई एउटा उत्तम समुदाय बनाएका छौं ताकि तिमीहरू संसारका मानिसहरूमाथि गवाह रहौ र मुहम्मद तिम्रो माथि गवाह रहुन्)) । (सूरः अल्बक़रा)

अल्लाहले यहूदी तथा ईसाईहरूलाई अत्युक्ति गर्नबाट सख्त मनाही गरेको छ तथा मुसल्मानहरूलाई मनाही

गरेको छ कि यहूदी एवम् ईसाईहरूको मार्गमा हिडौ । जस्तो कि कुरआनमा यो शुभ भनाई छ :

{يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لاَ تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلاَ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلاَّ الْحَقَّ}

((हे यहूदी एवम् ईसाईहरू, अल्लाहको धर्ममा अत्युक्ति नगरौ र अल्लाहको बारेमा सत्यको अतिरिक्त कुरा नगरौ)) । (सूरः अन्निसा १७१)

सही बुखारी शरीफमा हजरत उमर बिन खत्ताब रजियल्लाहु अन्हुबाट उल्लेख छ कि रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैवसल्लमले भन्नुभयो :

"لاتطروني كما أطرت النصارى ابن مريم إنما أنا عبد فقولوا عبد الله و رسوله "

((मेरो बारेमा अत्युक्ति नगरौ जस्तो कि ईसाईहरूले ईसा मसीहको बारेमा अत्युक्ति गरे)) ।

अर्को हदीसमा हजरत इब्ने अब्बासबाट रेवायत छ कि नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमले भन्नुभयो

" إياكم والغلو في الدين فإنما أهلك من كان قبلكم الغلو في الدين "

((धर्ममा अतिशयुक्ति गर्नबाट बचौ किनभने तिमी भन्दा पहिलेका समुदायहरू धर्ममा अतिशयुक्ति गर्नको कारणले नष्ट भए)) । र सही मुस्लिम शरीफमा अबदुल्लाह बिन उमर रजियल्लाहु अन्हुमा रेवायत गर्दछन् कि नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमले भन्नु भयो :

" ما بعث الله من نبي إلا كان حقا عليه أن يدل أمته على خير ما يعلمه لهم وينذرهم شر ما يعلمه لهم "

((अल्लाहले जस उपदेशकलाई पनि संसारमा पठायो, प्रत्येक उपदशेकले आफनो अनुयायलाई सुकर्मको बारेमा बताई दियो र सबै दुशकर्मको बारेमा पनि बताई दियो)) ।
इस्लामका शुभ विशेषताहरू यति छन् कि तिनीहरूलाई गणना गर्नु असंभव छ किनकि यो अल्लाहको धर्म छ जो मानिसहरूमाथि दायावान छ उनीहरूका सबैकुराहरू अल्लाहलाई थाहा छ अल्लाह नै महा हिक्मत वाला तथा मानिसहरूको लागि कृपालु छ । सुकर्मका सबै कुराहरूलाई हाम्रो नबी सल्लल्लाहु अलैहे वसल्लमले हामीलाई बताएको छ र कुकर्मका सबै द्वारहरूबाट डराएको छ। जस्तो कि मुस्नद अहमदमा अबू हुरैरह रजियल्लाहु अन्हुबाट उल्लेख छ कि नबी सल्ललाहु अलैहे वसल्लमले भन्नुभयो : "إنما بعثت لأتم صالح الأخلاق" ((अल्लाहले मलाई राम्रो व्यवाहारहरूको परिपूर्णको लागि पठायो)) ।
अर्को सनदबाट यस्तो छ "إنما بعثت لأتم مكارم الأخلاق" ((अल्लाहले संसारमा मलाई सबै उत्तम व्यवाहार पूर्ण गर्नुको लागि पठाएको छ)) ।
अन्तिममा यो भन्न चाहन्छु कि वर्तमाण स्थितिमा हामीहरू हेरिरहेका छौं कि अरू धर्मका समुदायहरू यहूदी, ईसाई बौद्धिष्टहरू अत्याधिक संख्यामा इस्लाम

धर्ममा प्रवेश हुन्दछन् किनकि उनीहरूलाई थाहा छ कि इस्लामका अतिरिक्त धर्महरू साँचो छैनन् र मानवको लागि संतुष्टि प्रदान गर्दैनन् र इस्लाममा दुवै संसारको सफलता प्राप्त हुन्छ। सम्पूर्ण मुसल्मानमाथि अनिवार्य छ कि इस्लामको आमंत्रणको लागि आपना व्यवाहारलाई ठीक गरी हिक्मतलाई प्रयोग गररून् किनभने संसारका मानिसहरू यस आवश्यक्तामा छन् कि हामी उनीहरूलाई अंधकारबाट निकालिएर इस्लामको छाउँ तथा साँचो मार्गको प्रकाशमा लाऔं। अल्लाहले भनेको छ :

{وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلاً مِّمَّن دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحاً وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ}

((उस व्यक्तिको कुरा भन्दा अरूकस को कुरा उत्तम हुन सक्दछ जसले अल्लाहको मार्गतिर आमंत्रण गर्यो र सुकर्म गर्यो र यो भन्यो कि म मुसलमान छु))। (सूरः फुस्सेलत ३३)

संपन्न भयो

तपाई का दाजु अबू हम्माद अताउर रहमान

गा. वि.स. ठिल्ला यदुवा १ धनुषा, जनकपुर धाम (नेपाल)